

Η Υπαπαντή του Κυρίου.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Μεγάλες γιορτές.

Στην ευαγγελική περικοπή της σημερινής εορτής (Λουκ. 2:22-40), η οποία θεωρείται και δεσποτική και θεομητορική εορτή, θα ήθελα να προσέξουμε δύο σημεία.

Το πρώτο είναι ότι μέσα στην όλη περικοπή τέσσερις φορές αναφέρεται η λέξη νόμος. «Κατά τον νόμον Μωυσέως», «εν νόμω Κυρίου», «εν νόμω Κυρίου», «κατά το ειθισμένον του νόμου». Ο Κύριος ως άνθρωπος τηρεί τον νόμο του Θεού και μας καλεί και με τον τρόπο αυτό όλους μας να τηρούμε τον νόμο του Θεού.

Στο μεγάλο αυτό θέμα της τηρήσεως του νόμου του Θεού, την ώρα αυτή να τονίσουμε ότι ο νόμος του Θεού εκδηλώνεται και εφαρμόζεται δια μέσου της Εκκλησίας. Όποιος θα διαλέξει και θα κρίνει μόνος του ποιο είναι νόμος του Θεού και ποιο δεν είναι, οπωσδήποτε κάνει λάθος και οπωσδή-

ποτε είναι έξω από το θέλημα του Θεού. Διότι, αν θέλετε, και η ύπαρξη της Εκκλησίας, και κατά αόρατο και κατά ορατό τρόπο, είναι νόμος του Θεού. Και δεν μπορεί κανείς να παραβλέπει, να παραμερίζει και να μη λογαριάζει την Εκκλησία. Πολλά πράγματα μέσα στην Εκκλησία, όταν απλώς τα κρίνουμε με τη λογική, βρίσκουμε ίσως ότι δεν είναι για μας ή ότι δεν χρειάζονται. Δεν είναι καθόλου έτσι. Δεν μας πέφτει λόγος να κρίνουμε εμείς και να αποφασίζουμε εμείς ποιος είναι ο νόμος του Θεού και πώς η Εκκλησία ερμηνεύει και τηρεί αυτόν τον νόμο. Ο καθένας οφείλει μέσα στην Εκκλησία ταπεινά και απλά να τηρεί τον νόμο του Θεού.

Το δεύτερο σημείο που θα μπορούσαμε να προσέξουμε είναι αυτό που λέγεται τρεις φορές για τον άγιο Συμεών: «Πνεύμα ην Άγιον επ' αυτόν». Είχε Πνεύμα Άγιο. «Ην αυτώ κεχρηματισμένον υπό του Πνεύματος τού Αγίου» ότι δεν θα δει θάνατο, εωσότου δει τον Κύριο. Και λέει πάλι «ήλθεν εν τω Πνεύματι εις το ιερόν», την ημέρα εκείνη, που πήγαν τον Κύριο η Παναγία με τον Ιωσήφ, σαράντα ημέρες μετά τη γέννησή του.

Αυτό είναι κάτι που το βρίσκουμε πάντοτε μέσα στην Αγία Γραφή και μέσα στην Εκκλησία. Οι άνθρωποι του Θεού, οι άγιοι του Θεού, πάντοτε κινούνται και εμπνέονται από το Άγιο Πνεύμα, αλλά και πάντοτε έχουν το Άγιο Πνεύμα. Εμείς δεν είναι απλώς ότι δεν έχουμε το Άγιο Πνεύμα, αλλά ούτε πηγαίνει το μυαλό μας ότι δεν μπορεί να είναι κανείς άνθρωπος του Θεού, χριστιανός, χωρίς να έχει Άγιο Πνεύμα. Να πούμε και κάτι περισσότερο· φοβούμαι ότι όλοι οι χριστιανοί που είναι έτσι, που σκέφτονται έτσι, δεν θα ήθελαν να έχουν το Άγιο Πνεύμα.

Οι άνθρωποι αρέσκονται, αναπαύονται και βολεύονται με το να ζουν απλώς ως άνθρωποι, να σκέπτονται ως άνθρωποι, να σπουδάζουν, να μορφώνονται, να μαθαίνουν από δω κι από κει, να οξύνουν και να ακονίζουν το μυαλό τους, και πάντοτε –παίρνουμε την καλή περίπτωση– καλά βέβαια σκέπτονται, καλά, ας πούμε έτσι, προσπαθούν να ενεργούν, αλλ' όμως πάντοτε με βάση τη λογική τους, τις γνώσεις τους, με βάση την όποια πείρα έχουν στη ζωή, με βάση το τι σκέπτονται οι άλλοι, τι θα πουν οι άλλοι.

Είναι πολύ σπάνιο κάποιος χριστιανός να ζει εν Πνεύματι Αγίω. Πολύ σπάνιο να θέλει, να το έχει καημό και να προσπαθεί να ζήσει εν Πνεύματι Αγίω. Αν θέλετε, αποφεύγει κανείς να έχει το Πνεύμα του Θεού. Διότι όταν κανείς το έχει, άγεται και οδηγείται από το Πνεύμα του Θεού και περιπατεί κατά το Πνεύμα του Θεού. Τελικά, δεν ορίζει κανείς τον εαυτό του, αλλά τον ορίζει ο Θεός, τον κυβερνά ο Θεός, τον οδηγεί ο Θεός και περιπατεί όπως θέλει το Πνεύμα του Θεού.

Όμως, παρακαλώ, να μην ξεγελιόμαστε. Όπως και να έχει το πράγμα, μέσα από τον νόμο του Θεού θα περάσουμε. Δεν μπορούμε να είμαστε έξω από τον νόμο του Θεού. Και όπως και να έχει το πράγμα, αν θέλουμε να είμαστε χριστιανοί, αν θέλουμε να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού και τώρα και αιώνια, θα πρέπει να έχουμε το Πνεύμα του Θεού, θα πρέπει να γίνουμε κοινωνοί του Αγίου Πνεύματος. Αν θέλετε, να το πούμε και αλλιώς: Να συνηθίσουμε να ζούμε εν Πνεύματι Αγίω, γιατί στην άνω ζωή, αιώνια, αν μας αξιώσει ο Θεός και μπούμε στη Βασιλεία του και σωθούμε, θα ζούμε εν Πνεύματι Αγίω. Δεν πρέπει, αν θέλετε, να το πάρουμε και έτσι, δηλαδή να συνηθίσουμε από δω να ζούμε εν Πνεύματι Αγίω;

Ο άγιος Συμεών είχε Πνεύμα Άγιο. Και το Άγιο Πνεύμα του είπε, τον φώτισε, του έδωσε να καταλάβει, να εννοήσει, ότι δεν θα πεθάνει, εωσότου δει τον Χριστό. Και περίμενε πολλά χρόνια. Το Άγιο Πνεύμα τον οδηγούσε σ' όλη του τη ζωή και ειδικότερα σε ορισμένες πολύ ειδικές περιπτώσεις, όπως είναι αυτή εδώ. Την ημέρα εκείνη που η Παναγία με τον Ιωσήφ θα πήγαιναν τον Χριστό στον ναό να τον αφιερώσουν στον Θεό, ο άγιος Συμεών, χωρίς να ξέρει ο ίδιος, φωτίστηκε από το Πνεύμα του Θεού που τα ξέρει όλα, και πήγε στον ναό και αξιώθηκε να δεχθεί στις αγκάλες του τον Χριστό. Αυτός, άνθρωπος της Παλαιάς Διαθήκης, άνθρωπος που θα είχε πεθάνει πριν από χρόνια, αν ο Θεός δεν είχε αποφασίσει να τον αφήσει στη ζωή εωσότου δει τον Χριστό, αξιώνεται να κρατήσει στις αγκάλες του τον Χριστό. Και δεν λέει τίποτε άλλο, παρά: «Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα...» Θα μπορούσαμε να πούμε, δεν ήθελε τίποτε άλλο στη ζωή του και δεν είχε καημό για τίποτε άλλο, παρά να ζει εν Θεώ, να άγεται και να φέρεται από το Πνεύμα του Θεού, να τον οδηγεί το Πνεύμα του Θεού.

Επομένως, το Πνεύμα του Θεού δεν είναι ένα είδος πολυτελείας που δίνεται σε ορισμένους. Το Πνεύμα του Θεού σε όλους θέλει να δοθεί, σε όλους θέλει να έλθει. Δεν μπορείς να είσαι χριστιανός χωρίς αυτό. Εκείνο που φαίνεται πως λείπει από μας είναι ότι δεν τα εννοήσαμε έτσι τα πράγματα, δεν τα πιστεύσαμε έτσι, και η ψυχή μας δεν ποθεί, δεν διψά, δεν επιθυμεί, το Πνεύμα του Θεού, τη Χάρι του Αγίου Πνεύματος.

Να μην έχουμε λοιπόν καμιά αμφιβολία ότι, αν το Άγιο Πνεύμα δεν αναπαύεται μέσα μας, είναι γιατί δεν το δεχόμαστε, άσχετα τι λέμε με τα λόγια μας, άσχετα τι λέμε, όταν θεολογούμε. Η καρδιά μας άλλα ζητάει και φυσικά αυτά τα άλλα που ζητάει, τα έχει. Αμαρτίες ζητάει, αυτές έχει· εγκόσμια πράγματα, έστω καλά αλλά ανθρώπινα και του κόσμου τούτου ζητάει, αυτά έχει.

Αν πραγματικά η καρδιά μας ζητήσει το Πνεύμα του Θεού, θελήσει το Πνεύμα του Θεού, το ποθήσει, το Άγιο Πνεύμα, το οποίο αυτό περιμένει, θα έλθει, και θα ζούμε εν Πνεύματι Αγίω, θα περιπατούμε εν Πνεύματι Αγίω, θα οδηγούμαστε από το Πνεύμα το Άγιο. Και έτσι γινόμαστε πνευματικοί άνθρωποι, πνευματέμφοροι και θα αγιαζόμαστε. Και θα τελειώσει η ζωή μας εν αγιασμώ και θα περάσουμε στην άλλη ζωή εν Πνεύματι Αγίω, για να ζούμε αιώνια εν Πνεύματι Αγίω.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Θέλεις να αγιάσεις;”,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 288-292.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>